

عنوان مقاله:

بررسی نقش و اهمیت گردشگری پایدار به عنوان الگویی جهت توسعه و برنامه ریزی

محل انتشار:

ششمین کنفرانس ملی علوم انسانی و مطالعات مدیریت (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

لیلا جلال آبادی - استاد گروه گردشگری و هتلداری مجتمع آموزشی عالی بم، بم، ایران

ماهیار خداوردی - دانشجوی کارشناسی مدیریت جهانگردی مجتمع آموزشی عالی بم، کرمان، ایران

میعاد مصطفوی - دانشجوی کارشناسی مدیریت جهانگردی مجتمع آموزشی عالی بم، بم، ایران

خلاصه مقاله:

دعرصه گردشگری به ویژه برنامه ریزی جهت توسعه گردشگری پایدار؛ نگاه به آینده و برنامه ریزی برای آن، جزء مراحل اصلی فرآیند برنامه ریزی و توسعه گردشگری می باشد به همین منظور در برنامه ریزی استراتژی اقتصاد مقاومتی باید گردشگری و به ویژه گردشگری پایدار را به عنوان قسمتی از اقتصاد و درعین حال به عنوان ابزاری در برابر چالشهای فرهنگی و اقتصادی بشمار آوریم. برنامه ریزی و توسعه گردشگری راهی ست که با توجه به ماهیت چند بعدی آن نیازمند بهره گیری از قدرت تمامی عناصر بالقوه موجود است. یکی از مهمترین عناصری که در توسعه و برنامه ریزی گردشگری نقش موثری دارد و بهره گیری از ظرفیت آن در جهت توسعه گردشگری پایدار شهری مغفول مانده است، نهادها و تشکلهای مردم نهاد هستند که این نهادهای محلی و یا تشکلهای مردم نهاد به دلیل ماهیت داوطلبانه، مستقل، غیرانتفاعی و غیرسیاسی که دارند فعالیت هایشان از اقبال گسترده ای در جلب مشارکت مردم برخوردار است. ایران به عنوان کشوری که دارای منابع گردشگری است و به سبب فرهنگ، تمدن، ویژگی های آب و هوایی که دارد با معضلاتی از جمله بیکاری زیاد، و محدودیت توسعه گردشگری پایدار رو به روست و میتواند با جلوگیری اینگونه معضلات به کشوری فعال در صنعت گردشگری تبدیل شود. بنابراین، هدف این مقاله بررسی مفاهیم آینده پژوهی و اقتصاد مقاومتی و نقش آن در گردشگری پایدار می باشد.

کلمات کلیدی:

گردشگری پایدار، آینده پژوهی، اقتصاد مقاومتی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1233713>

